

dette Tvangsaffordningsinstitut. Det vil navnlig blive et Middel, til at gjøre den af praktisk Henseende saare vigtig Adskillelse mellem den bonnette skikkelige Fallent, hvis Insolvents er en Folge af ulykkelige Omstaendigheder, og paa den anden Side saadanne Personer, hvis hele Optraeden ogsaa lunder Falliten med. Dette vælker Altsod. Nu er hvor Tilstand saaledes, at Lovens skjærer Alle over een Kam i den beslaagelsesværdige, og jeg kunde fristes til at sige, den strafværdige Fallent. Man har ikke hos os, som man har andre Steder gjort en Adskillelse mellem den skikkelige Fallent og den, som har gjort Bankerot i en mere eller mindre mislig Bankerot, men netop fordi man ikke har en saadan Adskillelse, har det sin Betydning, om jeg saa maa sige, i Handelsmoralens Interesse at indføre et Institut, der praktisk vil føre til, at der bliver en Adskillelse imellem skikkelige Fallenter paa den ene Side og de uskikkelige paa den anden Side, navnlig naar Betingelserne stilles op, som sket i en i Lovforslagets § 10, hvor det i saa overordentlig mange Henseender kommer an paa den skjønne Bedømmelse af Fallentens hele Færd fra en handelskyndig Stiftetets Side. Forsaavidt det erede Medlem navnlig henviste til, at det vilde være usoforsvarligt at indføre dette Institut, fordi man maatte huse paa, at ikke alle Kreditorer i Handelsfallitboer selv ere Handlende, og fordi det var ubilligt at bringe til Anvendelse imod Ikkehandlende et Institut, der maatte kunde have nogen Berettigelse, forsaavidt der alene var Tale om Handlende, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg tror netop, at Tvangsaffordningsinstitutet vil praktisk blive af Interesse og til Fordel for den Slags Kreditorer, som den erede Tale særlig tog Hensyn til. Thi det er min anden Hovedgrund, som jeg anfører til Fordel for Tvangsaffordningsinstitutet, at man derigjennem, og alene derigjennem, vil kunne vente at komme tillivs, hvad der nu desværre er saa overordentlig praktisk, det nemlig, at der ved Siden af aabenbare Afforder sluttes hemmelige Afforder, hvilket er Noget, der i allerhøieste Grad er skiftet til at nedbryde, jeg kunde gjerne sige Tro og Love i Handelsforhold, og Noget, der navnlig særlig er skiftet

til at medføre Tab og Forurettelse for de Kreditorer, som ere smaa, og som ikke ere rigtig drøve, og inde i al den Slags Trafiker. Nu gaar det nemlig praktisk saaledes, til, at en Mand, der ikke kan tvinge sine Kreditorer til at gaa ind paa Afford, end ikke naar $\frac{3}{4}$ af Kreditorerne ere enige herom, saar de Kreditorer, der ere enige deri, til at skrive først paa Listen, at de gaa ind paa hans Forslag, og derefter gaar han med Listen til de Kreditorer, som ere stive, som ikke ville gaa ind paa Forslaget, og siger til dem: Vilde I nu ogsaa skrive Eders Navne paa denne Affordproposition, saa giver jeg Eder underhaanden et hemmeligt Dokument, hvorefter jeg skal give Eder fuld Dækning, skjøndt I skrive Eders Navne paa Listen. Saaledes gaar det, jeg har set mange Exempler derpaa, men den Slags hemmelige Afforder ved Siden af de aabenbare der den største Opfordring til at ramme, og den eneste Maade, hvorpaa man kan ramme dette Forhold, er ved Tvangsaffordningsinstitutet. Som sagt, det er ikke de Folk, som jevnlige have med Handelsfallitboer at gjøre, og som praktisk kjende disse hemmelige Afforder, der ville vinde ved Lovforslagets Bestemmelser om tvungen Afford, men det er netop de smaa, de naive og uskyldige Kreditorer. Jeg skal endnu kun gjentage en Bemærkning, som jeg før gjorde, den nemlig, at Fordringen om de 50 pCt. vel kan synes at være ganske billig, det ligger jo saa overmaade nær, at man siger: Den Mand, som ikke er i Stand til at betale sine Kreditorer Halvdelen af deres Tilgodehavende, fortjener virkelig ingen Staausel. Men, som jeg allerede før henlede opmærksomheden paa, her er Tale om 50 pCt. af de simple Kreditors Fordringer. Det vil med andre Ord sige, at alle Panthaverne og alle de privilegerede Kreditorer holdes udenfor, de faae fuld Dækning, og det er kun de upriviligerede Fordringshavere, der her skulle have 50 pCt. Nagtet der nu ogsaa blandt Handlende har været Uenighed om mange Enkeltheder i dette Lovforslag, saa har der dog, lige fra 1858, da det væsentlig var Handelsindflydelse, der bragte Sagen paa Dntale her i Thinget, og indtil Dato blandt alle vore større Handlende, saavidt mig bekjendt — og jeg tror at kjende